

кои отъ ония, на които жители-тъ, споредъ 10-та точка на фермана, могатъ да се подчинятъ на Българска-та Екзархия. Освѣнъ въ епархий-тъ, предвидѣни въ фермана, по-сѣтне се назначихъ и испратихъ владци и на други мѣста, а именно: въ Охрида се испрати Натанайлъ (роденъ въ село Кучевиста, въ скопска-та епархия, сега пловдивски митрополитъ), въ Скопия — Доротей (роденъ въ Копривщица, бивший срѣдецки, когато бѣше подчиненъ на гръцка-та патриархия) ⁽⁶⁷⁾, въ Битоля, съ название *Пелагонийски*, биде назначенъ Евстатий (роденъ въ Бѣлйово), ала по причина на болѣсть, той не можя да отиде въ епархия-та си. По-сѣтне, когато прѣзъ 1884 год. се помина въ Цариградъ нишавския (пиротския) владика Партений, по собствено-то желание на Евстатия, екзархия-та го испрати въ Пиротъ, гдѣто биде додето сжрби-тъ завзехъ (1878 год.) тоя градъ и областъ-та му ⁽⁶⁸⁾. По-сѣтне се съставихъ екзархийски

⁽⁶⁷⁾ Доротей се помина въ Цариградъ на 15-й Августа 1875 год. въ голѣма спромания. Той бѣше единствения отъ българско потекло гръцки владика, който, додето се намраше подъ вѣдомство-то на патриархия-та, е много пакостилъ на еднородци-тъ си. Въ Вратца го още помнятъ, когато е билъ подвѣдомственъ епископъ на тѣрновския митрополитъ; помнятъ го и пиротчане, когато е билъ малко врѣме нишавски митрополитъ, па го помнятъ и въ Ломъ за нѣкои работи. Нъ най-много го помнятъ хора-та въ Срѣдецъ, гдѣто насилственно искалъ да се натрапи за владика на срѣдецка-та епархия, испратенъ отъ гръцка-та патриархия, гдѣто отрѣзвалъ коса-та и брада-та на мѣстния священникъ погъ Тошо и отъ гдѣто, най-сѣтне, правителство-то се припуди да го вдигне и да му заповѣда да живѣе въ Одринъ. Но въ тоя градъ Доротей се обявилъ за униатинъ и дойде въ Цариградъ. Следъ нѣколко врѣме, той остави униатска-та община и отиде пакъ при патриархия-та, а по-диръ три-четери години, той дойде при българе-тъ. Откакъ се учрѣди Българска-та Екзархия, той биде испращанъ врѣменно въ Одринъ и сѣтне биде назначенъ за български владика въ Скопия. Но подиръ малко той се скаралъ съ мѣстни-тъ власти, които му не сждѣйствувале да очисти епархия-та си отъ сжрбски и гръцки учители и училища. При всичко, че, може да се рѣче, Доротей бѣше единичкия български владика, какъвто трѣбва да бѣде владика въ Турско, ала, не се знае какъ, въ Скопия не можя да го бѣде. Скопский управитель билъ богатъ подкупенъ отъ сжрбски и гръцки хора (агенти) за да махне Доротей отъ кония. Управитель-тъ съобщилъ на Висока-та Порта, че българския владика иматъ сношения съ българския бунтовнишки комитетъ въ Букурещъ. И Доротей биде повиканъ да дойде въ Цариградъ за да даде обяснения. Той дойде и се оправда, ала вече не щя да се върне въ епархия-та си; той се много обиди, та си даде оставка-та.

⁽⁶⁸⁾ Партений е онзи, когото прѣзъ 1859 год. патриархия-та рѣкоположи за владика и испрати въ Кукушъ за да спрѣ кукушани-тъ да не ставатъ униати. По-късно, гръцка-та патриархия го назначи за нишавски владика, но понеже епархия-та му бѣше се отказала отъ патриархия-та, то и той, като българинъ и както всички-тъ други българе владци, се присеждени къмъ българе-тъ. Следъ учрѣждението на Екзархия-та, той биде оставенъ въ епархия-та си. А пакъ за Евстатия още всѣкой знае какъ го затваряхъ и мѣчихъ сжрби-тъ, па го цетнахъ да се върне въ България. Нишкия владика Викторъ остана една-две години въ епархия-та си, па сжрби-тъ го замѣстихъ съ сжрбинъ. Викторъ се вече не върна въ България.